

Nr 124.

Av herr **Wallén**, om fritagande av den inhemska vintillverkningen från industrisockerskatt.

Under år 1932 tillverkades sammanlagt 183 000 liter svenskt fruktvin. 1938 hade försäljningen stigit till 911 000 liter. Av dessa voro 534 000 liter starkvin, resten lätta och mousserande viner. Starkvinet tillverkas uteslutande av Vin- och spritcentralen. Lättvin och mousserade viner tillverkas av sammanlagt 5 enskilda tillverkare.

Vid tillverkning och försäljning av svenskt vin utgick före den 1 januari 1940 omsättningsskatt enligt Kungl. Maj:ts förordning av den 30 mars 1935 samt »särskild omsättningsskatt å vin» enligt Kungl. Maj:ts förordning av den 21 oktober 1939. Omsättningsskatten utgår med 70 öre per liter för starkvin och mousserande vin, 35 öre per liter för övriga viner. Denna skatt, som tillkommit delvis av handelspolitiska skäl, utgår med samma belopp som tullen för motsvarande importerade viner. Den extra omsättningsskatten utgår med samma belopp för svenska och importerade viner, nämligen med 50 procent av det pris som betingas vid systembolagens inköp; dock skall skatten för starkvin utgå med lägst 2 kronor per helbutelj. I genomsnitt torde dessa skatter sammanlagt tillföra statskassan cirka 2 kronor per försåld helbutelj.

Industrisockerskatten utgår med 40 öre per kilogram socker. Den kvantitet socker, som användes vid tillverkning av vin, är varierande för olika vinmärken. Vid tillverkning av ett av de mest sålda vinmärkena åtgår socker i sådan myckenhet att skatten utgår med 14 öre per liter eller cirka 10 öre per helbutelj. Detta belopp ökas med »särskilda omsättningsskatten» och spritbolagens vinstprocent. Utminuteringspriset kommer därför sannolikt att för ifrågavarande vin öka med 20 öre per helbutelj.

I Kungl. Maj:ts proposition angående industrisockerskatt yttrade departementschefen (Kungl. Maj:ts prop. no. 89 sid. 25): »I andra fall åter inverkar sockerpriset högst väsentligt på framställningskostnaden. I den mån det härvid är fråga om produkter som drabbas av andra speciella skatter . . ., tala onekligen starka skäl för medgivande av lättnader i fråga om sockerbeskattningen.»

Av vad ovan sagts framgår att vintillverkningen vid vilken socker ingår i avsevärd kvantitet väsentligt drabbas av andra skatter.

Industrisockerskatten är att betrakta som en finansskatt. Den totala sockerförbrukningen vid vintillverkningen lär utgöra cirka 160 ton per år. Industrisockerskatten skulle alltså under förutsättning av oförändrad konsumtion inbringa 64 000 kronor. Då varje liter vin enligt ovan inbringar cirka

3 kronor per försåld liter i omsättningsskatter medför en minskning av vinkonsumtionen med 21 000 liter d. v. s. $2\frac{1}{2}$ procent av totalkonsumtionen, en minskad omsättningsskatt med ett belopp som motsvarar den totala industrisockerskatten för vin. Som jämförelse kan nämnas att försäljningen av ett visst svenskt vinmärke under tiden 1 januari—1 december 1939 efter den extra omsättningsskattens tillämpning minskade med cirka 60 procent i jämförelse med försäljningen under samma tid 1938. Man torde därför ha starka skäl att antaga att den prisökning industrisockerskatten medför kommer att följas av en ytterligare konsumtionsminskning av sådan storlek att industrisockerskatten i detta fall kommer att få en negativ verkan.

Omsättningsskatten och särskilda omsättningsskatten drabba i form av tull eller skatt det svenska och importerade vinet lika. Industrisockerskatten kommer emellertid endast att drabba det svenska vinet. En motsvarande tulländring torde av handelspolitiska grunder vara svår att genomföra. Då de svenska vinerna tidigare lågo i prisparitet med motsvarande importerade viner komma de efter industrisockerskattens tillämpning att betinga högre pris än dessa, varför man torde ha rätt att antaga en förskjutning av konsumtionen medförande ytterligare minskning i konsumtionen av svenska viner.

Den svenska vintillverkningen är av utomordentligt stor betydelse för fruktodlingen. År 1939 förbrukade enbart en vintillverkare över 500 000 kilogram bär och frukter vid denna tillverkning. En minskad förbrukning av bär och frukter vid vintillverkningen skulle bli ytterst kännbar för odlarna, då de bärslag och de kvaliteter, som använts vid tillverkning av vin, knappast kunna finna avsättning till andra ändamål.

Under hänvisning till vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta fritaga den inhemska vintillverkningen från industrisockerskatt.

Stockholm den 23 januari 1940.

O. A. Wallén.
